

1 Ноември
1928 г.

ПОТОЧЕ

Илюстриран
Абулхамидов
Вестник за деца

Цена 3 лв.

Одобрен от Министерството на Народното просвещение съ закон № 5295 от 22 декември 1927 год.

Редакция и администрация: Книгоиздателство Ив. Коюмджиев, София, ул. П. Самуилъ, 50.

Есенен вѣтър

Картина отъ худож. А. Франкъ

ЕСЕНЬ

Слабо вече грѣе
Слънчевиятъ лѣсъ.
Нѣма го и мина
Лѣтниятъ топлисъ.

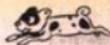
Вредомъ вече есенъ
Златна долета,
Вѣтърътъ играе
Съ жълтитъ листа.

Скоро ще повѣе
Зимний острѣтъ хладъ,
Скоро ще пристигне,
Мразко бѣлобродъ!

По гори, полета
Млъкна птица звѣтъ,
Сажошъ че застина
Цѣлий миръ вътъ сѣмѣ.

Глъхне всичко вредомъ,
Стелътъ се мъгла,
Отъ небето сиво
Често дѣждѣ вали.

Трайко Симеоновъ

АЛЕКО КОНСТАНТИНОВЪ

АВТОРЪТЪ на книгитѣ „Бай-Ганю“, „До Чкалово в ладъ“ и на още много весели и поучителни разкази, които ним чететь и съ радость препорочатъ, е **Алеко Константиновъ**. Алеко отгавна на ни е написалъ нѣщо ново, не ни е разсказалъ съ нови описания и плетшества.

Той не е живъ.
Вечерта на празника „Св. Кирилъ и Методий“ — 1927 г., когато Алеко се връщаше отъ гр. Пещера, гдето е ходилъ да види какъ се празнува тая голяма провадина, билъ е посрещнатъ отъ зли хора и убитъ.
На жѣстото гаето Алеко падналъ, имъ издигнатъ паметникъ.

Алеко се е родилъ на връхъ Нова година 1863 г. въ гр. Свищовъ. Родилъ се е слабо момченце, първото момченце на мама и тата, затова е билъ тѣй галенъ и обичанъ. Алеко ималъ две сестри, които сжидо му се радвали и обичали. Тѣ сж го добили и съ сладки пѣсни присивали. Подала го и милава и майка му, но която той скоро изгубилъ. Още отъ малкъ той останалъ сиракъ — безъ майка. Леля му го отгледала. Тя му разказвала хубави и весели приказки, които той съ наслада слушалъ и поглъщалъ. Презъ дългитъ зинци юшти той често сѣдалъ на колѣното на татка си и расказалъ да му разказва приказки. И татко му разказвалъ. Татко му билъ ученъ на тогавашно време човѣкъ. Той обичалъ науката и искалъ Алеко да стане ученъ та го пратилъ въ Габровската гимназия, а по-после въ Русия.

Като се върналъ отъ Русия, Алеко станалъ сядя въ София, а по-после адвокатъ и писателъ. Като ученикъ той се опитвалъ да пише стихове и разкази. Издавалъ е разкопческо списание, та го раздалъ между другитѣ си въ училището. Това сж били първитѣ му опити, но по-после той станалъ опитенъ, написалъ редица стѣтви въ вестникитѣ, разкази, стихове изъ описанията и плетшества си до „Чкалово (Америка) в ладъ“. Написа и бележитото си съчинение „Бай Ганю“, гаето описа характере, обичаитѣ и недостаткитѣ на българина.

А той рано умрѣ, не можа всичко да опише, да ни посочи всичкитѣ недостатъци, та да се поправитъ.

Алеко Константиновъ е основател и на първото туристическо дружество въ България.

